

Petra Buchtová.

Démanty vzpomínek.

Petra mi napsala pár slov a druhý den jsem si už prohlížel její dílo na vlastní oči...

K těm jejím slovům se mi vymezuje asi jednodušeji – jsou velmi úsporná a vlastně ideově banální a je vidět, že její konfese a víra ji nutí raději se držet zavedených schémat natož něco vymýšlet za hranicí té víry či ji nastavit zrcadlo nebo trochu přelakovat...ale to je velice často případ konfesně věřících...veselé to není, ale normální a trochu vytuhlé...ale takové je i celé výtvarné dílo Petry Buchtové a její pozice a jistě jako každá jiná pozice je to ta pravá, ze které se dá vyjít a být a vytvořit skvělé současné dílo...

...Petra od příchodu do našeho ateliéru udělala velký malířský posun a prohloubila své malířské směřování a byla vždy odpovědným a pilným studentem...šla do sebe a k sobě a taky zkrásněla a nabrala sebevědomí.....podle mého názoru však bude muset Petra ještě pořádně a nebojácně vykročit, nejen se zavděčit rodině a nechat si poplácat po zádech známými z „vesnice“ ...či lidmi kteří jsou dojati, když vidí jen náznak realistické malby nebo jesliček či růže stolisté...

...předkládaná diplomka je soubor tří souborů různých více méně malých až mini formátů, které spojuje lidová tvorba votivních soch, symbolizující základní dogmata lidové víry a soudobého českomoravského křesťanství, které se snaží nahlížet při různém osvětlení a malovat v různém pozadí...a pokouší se nalézt vážnost a sílu a předat divákovi svůj obdiv a snad i víru, ale daří se jí to?...může se to vůbec podařit bez napětí, tření a energie současného života....mohlo se toto obejít u obrazů slavných? – třeba Caravaggia – mohli jsme nad jeho obrazy žasnout i dnes, kdyby to nebyl bouřlivák překračující zákony nejen malířské a byl jen prostý pánbíčkář...a co třeba Knapp?nebo jiní křesťané o víře lásce a pravdě malující...já samozřejmě vnímám a cítím polohu Petry a moje kritika míří tam, kde si myslím by mohla Petra udělat ještě hodně práce...nejen malířského ale i duchovního porozumění...a k současnému porozumění je potřeba taky skepse a zpochybnění a hledání – nejen jistoty předků...ty se dnes ve zrychleném čase ukazují vlastně k ničemu...

...malinké obrazy soch lidového Betlému, kde se snaží malovat jak sama říká :“ Sochy jako symbol důstojnosti, slavnostního pocitu, ale také ztuhlosti nebo zakonzervovanosti. Látky a ornamenty mají evokovat bezpečí, domov. Obě složky jsou pro mě stejně důležité – sochy vyrůstají z látek a ty jsou vybrány tak, aby podporovaly jejich barevnost.“

Na všech obrazech je patrná snaha po tzv. realistickém obraze, po klasickém malování a vlastním údivu, že je to vůbec možné... je to touha po obrazech z dob minulých i po „díky bohu na výsostech“ zašlé slávě křesťanské víry...

...formálně jsou obrazy hladké malby na plátnech či sololitech pokusem o vystižení materiálů a viděných tvarů a barev, podpořených či naopak nepodpořených? klasickými věroučnými významy, které ji zřejmě stále fascinují... a taky proč ne... jsou to základy naší nádherné materialistické kultury, právě na nich si vystavěla svůj svět – kultura i Petra... k tomu autorka říká: „...na každé figurce je pracováno samostatně a má i tak působit – jako jakýsi talisman, drahocennost, ... odkaz na svaté obrázky...“ ... mohou možná fungovat samostatně jistě a snad i jako talismany, ale chybí mi tu u vystavených miniatur přesah jak ke kvalitní malbě, prostoru a síle obrazu, tak k filosofii či náboženství současného světa... něco víc než jen ach Betlém... a ke všemu vánoce s jejich mrtvolným dýmem v lesích a rybnících či drůbežárnách... svátky frustrace, zmaru, lži a naivních představ... myslím, tady už nepomůže (ještě bůhvíjak přeložený) otčenáš, ale nalít si čistého vína...

...jak už to občas bývá diplomka svou závažností a definitivností jaksi lidem – adeptům malířství, kteří ji ovšem berou vážně – podráždí nohy a nejen Petře to jaksi ztuhlo pod rukama... její „panenky“, ač se vlastně jedná o totéž formálně, jí i divákovi dávají více svobody a taky více tajemství a méně literatury malířské, která tak často ubere na síle a naopak více imaginace i radosti z malby samé... a jsou prostě lepší... před chvílí visely na naší výstavě a je jen škoda že nevisí i tady... nebo budou?... proč ne...

...zlehčít sochy svatých či madon pozadími se vzorovanými dekami je vlastně jen další literatura a pokus ji nevyšel jak si představovala, ale kdo ví... nápad je to dobrý a nosný a na fotkách z ateliéru při práci jsou aranžovaná zítíší - vystavené modely a deky a různé detaily držení soch i dek velmi výtvarné a kompozičně silné a Petra je a vždy byla vnímavá a pracovitá a třeba ještě obrazy předělá či dobuduje k jejich daleko lepšímu výrazu, na který jistě Petra má... a jak slyším už taky pracuje... jakási secesní vazba či klasický vztah figury a ornamentu je pro Petru silným motivem a je jen na ni jestli se jí podaří ho napnout na luk a šíp vystřelit tam kam si představuje – tedy do síně malby uhrančivé, přesvědčivé a silné a taky moderní a současné... do malby o lidské víře o přesahu člověka o tom že není jen to, co je vidět, o světě duchovním, v pravém slova smyslu nehmotném a veskrze zásadním...

...přeju jí to a cítím, že je to otázka sice pořádného kroku, ale taky paradoxně jen malého pohybu myslí, aby se jí to podařilo...

...práci zatím hodnotím průměrně – tedy C...

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Marie', written in a cursive, flowing style.